



16 részes rövid animék - avagy rövidekről röviden

Írta: tomyx20 (tomyx20.wordpress.com)



Ezúttal 11 animét fogok bemutatni, ugyanis ennyi elérhető rövid részes 16 epizód hosszúságú anime létezik, ami nem gyerekeknek készült (azokból sincs sok, de nem érzetem magam motiválnak, hogy belevegyem őket ebbe a cikkbe). Ez azért érdekes, mert ha van még valaki, aki nem tudná: egy szezon hossza 13 hét, szóval vagy nem heti rendszerességgel jelentek meg (pl. heti kettő vagy napi egy résszel) vagy túlnyúltak a szezonon. Többnyire ezek nem alkalmasak történetmesélésre, legalábbis nem arra használják őket, hanem hangulatot próbálnak átadni (kedélyjavítás), illetve szórakoztatni kötöttségek nélkül. Szóval mély mondanivalókat ne várjatok.

Colorful

összjátékidő: 105 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1999

Nincs története, részenként 6 percben jeleneteket láthatunk, amelyekben férfiak



úgy viselkednek, ahogy az igazi férfiakhoz méltó. Szóval láthatjuk, hogyan próbálják meglesni a közelükben levő nők bugyiját vagy melltartóját lehetőleg feltűnésmentesen. Hogy sikerül-e nekik? Megtudhatod, ha megnézed. Egyszer áttörök a 4. falat is,



ami animénél ritka (például: Excel Saga). Olykor pedig még társadalomkritikával is szolgál az arra fogékonyoknak. Valljuk be, ez 16 részen keresztül unalmasnak tűnhet, a végére az is lesz, de érdemes megnézni, mivel nem túl egyedi humorát olyan profin adja elő, mintha valós embereket látnánk, akikkel bármikor találkozhatunk az utcán vagy akár a tükörben. A grafikája elég egyedi, inkább amerikai, mint animés. A zenéi pedig utánozhatatlanok, bár nem mindenkinek fognak tetszeni.

„Többnyire ezek nem alkalmasak történetmesélésre, legalábbis nem arra használják őket, hanem hangulatot próbálnak átadni...”

Doukoku no Nightmare

összjátékidő: 155 perc
angol felirat 7. részig **Év:** 2012-2014

Angolul *Wailing Nightmare*, avagy a *Síró Rélmálom*. A grafikája olyan, mintha egy videójáték lenne, a szájmozgás mégis meglepően jól igazodik a szöveghez. Tangorea, 2098 júliusa, a főhősönök emberfeletti ereje van, és elég lengén öltözik, cyborgokat pofoz, eddig még nem teljesen egyedi a dolog, de ekkor megjelenik a Szellemi Tulajdon Védő Bizottság. Ellenállók egy csoportja pedig azért küzd, hogy jogdíjas nótákat dalolhasson és/vagy hallgathasson.



Azt hiszem angolul erre szokták mondani, hogy hilarious, de kit érdekel, ha egy nagycsöcsű lány énekel, és jóvágású fiúk szolgáltatók hozzá a kíséretet. Ez viszont még csak a jéghegy csúsa, több száz ilyen szó szerint földalatti (csatornában gyülekező) csoportot levertek már a jogvédők. Ez a jogdíjterrorizmus, amit a szerzői jogok védői (fegyveres cyborgok) úgy kezelnek, mint mi a valódi terrorizmust (lelőnek mindenkit, a francba, így inkább ők tekinthetők terroristának). Elég komoly görbe tükre ez a netes felhasználás világának, ahol farkastörvények uralkodnak és vagy te szeged meg a törvényt, vagy mások használják fel a te holmidat illegálisan.

Főhősünk, Nightmare (valódi neve Sheena [nem a dzsungel királynője]) is egy „terrorista”.

You a re:zarlque énekeseként a terroristák vezére, Sheena szerelmes belé.

Takeshi pincér egy szó szerint névtelen kávézóban, ő is szerelmes Youba.





van, néha nincs) szép, csak időnként sok, lévén változó hosszúságú részekből álló ONÁról van szó. Továbbá számos elég jó zene van benne, a története alapján ez el is várható.

Nem vártam tőle semmit, de hatalmas pozitív csalódás volt.

Iketeru Futari

összjátékidő: 87 perc **Év:** 1999
magyar felirat: bubuzen és Manitu

Valós problémákkal foglalkozik, ilyen például az, hogy nem szabad mindent feltétlenül elhinni, amit az interneten találunk, vagy az általam is már többször emlegetett cenzúra. Illetve egy teljes rész a szabadságról való filozofálásról szól, úgy hogy nem is veszed észre rögtön. Ez egy kiáltás a szólásszabadságért. És a jogdíjas cuccokkal szemben egy átlagember is válhat olyan erőssé, mint amilyené főhősnőnk a robotokkal szemben. Mint már nyilvánvaló, egy összefüggő történetet mesél el, amit egyszerű ajánlani. Ha valahol letiltották/letörölték már a videóid jogsértő tartalom miatt, akkor nézz bele nyugodtan. Érdeklösség, hogy az első 7 rész angol felirattal youtube-on is fent van, a többi sajnos csak japánul lehet megnézni nicovideón (a japán youtube-on). Ha jól tudom, ez amatőr csapat munkája, ahhoz képest pedig mestertermű. Remek példa ez arra, hogy az elsőre nevetséges alapszituációból jó megvalósítással és kellő mondanivalóval egy működő animét lehet létrehozni. A kétperces ending (későbbiekben opening, ami néha



Saji Keisukét (vagyis az apját, akinek ellopta a telefonját) egyszer csak felhívja egy Aliz nevű lány, aki „játészani” akar vele, vagy bárkivel, aki van elég perverz, hogy ezt felvállalja. Koizumi Akira, akit a barátai se igazán ismernek, és utálja a férfiakat, egy iskolába jár Sajjival. Saji elmegy a megadott helyre, és leleplezi, hogy Koizumi telefonált Alizként, és bele is szeret. Yuki Umamura Saji gyerekkori barátja, aki titkon romantikus érzelmeket táplál nem kis keblében a fiú iránt, szintén részesévé válik a történetnek. Lesznek még mellékszerep-

lők, de ők a történet szempontjából nem fontosak. A történetet pedig az alkotja, hogy Saji próbál minél többet megtudni szerelméről, aki időközben szintén megkedveli hősünket, még ha ezt elég hevesen tagadja is. Csak hatterzenék vannak, azok se kiemelkedők, a rajzolás a szokásos, a kornak megfelelő. Műfaj alapján ez is ecchi, de a visszafogottabb fajtából. Jól lehet rajta szórakozni, és a végére kap egy rendes történetet, habár nem váltja meg vele a világot.



Készült hozzá egy 79 perces élszereplős film is, ami az előzetesek alapján ugyanezen történet, csak esetleg egy másik lezárással, mivel 10 évvel később készült, amikor már a manga is majdnem véget ért.

Ipatsu Kikumusume

összjátékidő: 58 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1999

Főhősnőnk Kunyan, aki szinte minden részben majdnem meghal. Feltűnik néha



két barátjóra, az amerikai Linda és az orosz Nádja. Illetve egy férfi végignarrálja, valamint magyarázó ábrákkal szemlélteti a helyzeteket. Hősnőnk azonban minden veszélyes helyzetet úgy átlát, mintha Byakuganja lenne, így végül minden megoldódik... úgy ahogy. Az animáció a korának megfelelő, az opening kőpileg és zeneileg is hangulatos, a Nippon-ichi nyitányai után a legjobb. Humorában hasonlít az Excel Ságára és az Élet és Timre (ami nem anime), illetve kicsit emlékeztet a Beavis és Buttheadre (ez sem anime). Úgyhogy, ha szeretsz más kárán nevetni, akkor ez kötelező, de akkor is, ha te szintén minden helyzetből ki tudod hozni a legrosszabbat.



Azoknak nem ajánlom, akiknek az már túl sok, ha egy rák ráélvén egy lány arcára. Végül pedig érdemes megjegyezni, hogy felfogható egy felnőtteknek szóló "oktatóműsornak", ahol olyanokat is megtudhatunk hogyan lehet óvszerrel tüzet oltani vagy WCpapírból kötelet fonni.

Let's nupu nupu

összjátékidő: 88 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1998

Egy általános iskolai védőnőről szól, aki beleszeret a betegébe, egy macskáról, aki egy sushi bárban dolgozik, és egy kislányról, aki nagylánnyá tud változni, ami semmire nem jó, de élvezi. Ám lesznek még visszatérő szereplők is, ha ők nem lennének elegendőek. Szögezzük le előre, eléggé ecchi. A humora sem a leghétköznapibb és összefüggés nélküli, rövid jelenetekből áll, lévén yonkomából (négypaneles manga) adaptálták, mint a Colorfult, úgyhogy érdemes rá lélekben felkészülni. Többek között megtudhatunk érdekes tényeket

macskákról, láthatjuk, hogyan nem szabad végezni a védőnői munkát, és hát... a hörcsögöt mindig félreértik. A cenzúra is megkapja a magáét, de kapunk Playstation ellenes reklámot is. Ha ez nem lenne elég, minden rész címe egy-egy szexuális utalás. Az egyik legszórakoztatóbb a cikkben szereplő animék közül. A mangája egy-kétoldalas történeteket tartalmaz, és kevésbé kifinomult a humora, mint a mozgóképes változatnak, úgyhogy azt már csak hardcore rajongóknak ajánlom.

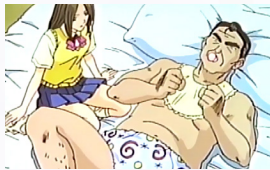


Nippon-ichi no otoko no tamashii

összjátékidő: 2*113 perc
semmilyen felirat nincs! **Év:** 1999

Két évados, nem mintha egy ne lenne belőle elég. Az openingjét nagyon komolyan vették, lealázza az összes többi animéjét, amely e cikkben szerepel. Kár egy ilyen alpári animére pocskékolni, mivel ez az lesz. Sajnos csak a 7. percnél jöttem

rá, hogy miért egy pornóoldaldról tudtam csak letölteni. Ez is sok különálló jelenetből áll. Felirat nélkül csak akkor nézz bele, ha tudod értékelni az Amerikai Pite szintű poénokat... márpedig felirat nincs hozzá. A legbetegebb humora ennek van. Mindennapi életünk tabuit döntögeti, mint például főnök-beosztott, kiszolgáló-vevő, tanár-diák kapcsolat, prostitúció, kukkolás, maszturbálás, nyilvános WC-n való bámszokás, aktrajzolás, s teszi mindezt egy pornó hozzáállásával úgy, hogy mégsem lesz az, illetve olyan mesék feldolgozásait is láthatjuk, mint a kis gyufaárus lány és Pinokkió, akinek kemény és merev az orra, a harmadik típusú találkozásokról



már nem is beszélék. Nem véletlenül az a címe, hogy japán legélénkebb férfiúja. Anime még nem lépte át ennyire a jó ízlés határát. Az opening alapján nem mondaná meg senki, hogy ez ilyen lesz. Aki egy teljesen értelmetlen sorozatot szeretne nézni, annak tökéletes lesz. A grafika céljának és korának megfelelő.

A második évad openingje még jobb, mint az első. Már kezdtem azt hinni, hogy én értettem félre valamit, de a következő jelenetben kislányok játszottak vetkzős társasjátékokat (felelzs vagy merszet, de így jobban hangzik), úgyhogy megnyugodtam, ugyanolyan, mint az első évad. Szóval értelmet ne keressetek benne. Tehát nem változott az alapkonceptió, sőt, mintha egy-két részt/jelenetet simán áttemeltek volna az előző nagyra becsült szériából. És az se zavarjon, ha egy Hitler bajszú öregember kutyaként játszik a lányával (értelemszerűen a kutyák nem hordanak ruhát). Ezt is csak japánul értőnek, mert úgy lehet, hogy voltak benne értelmes poénok is.

Papa to Odorou

összjátékidő: 91 perc
semmilyen felirat nincs! **Év:** 1999

A Youtube-on találtam rá portugál szinkronnal régi vhs-felvétel minőségben, a későbbiekben nem lesz jelentősége, csak meg kellett osztanom valakivel.



Az opening elég jellegzetes. A karakterdizájnya is elég jellegzetes. Az orrvérzést is szépen animálták. De mi is ez? Egy kissé csonka családról szól, adott egy fiú, Yoshiharu, egy lány, akinek nem sikerült kihallani a nevét, és az apjuk, Shigeru, aki egyéb jó tulajdonságai mellett ritka nagy perverz és az ötletei enyhén szólva nem Nobel-díjasok (pl. szakadék szélén hintázní). A történetek itt sem függenek össze, de a mindennapi életüket láthatjuk. Érdekességnek meg lehet nézni, egyébként csak olyanoknak, akik értenek japánul vagy portugálul. Érdekes még, hogy a szereplők japánnak is néznek ki, tehát színes haját és öklömnnyiségű szemeket senki ne várjon.



Tantei Team KZ: Jiken Note

összjátékidő: 144 perc **Év:** 2015-2016
magyar felirat: AnimeCenter (8. részig)

Nem hittem volna, hogy valaha is fogok ilyet írni, de egy „fiúhárem” anime ismertetője következik. A KZ detektívcsa-

patról szól, melyet középiskolások alkotnak, a főszereplő lány, Tachibana Aya és 4 fiú, akik a KZ focicsapatban játszanak. Egy speciális osztályba kerülnek az első részben, ahol megismerkednek, és a későbbiekben olyan rendkívül fontos ügyeket oldanak meg, mint például biciklilopás vagy a sertésbűs marhahúsként való árusítása. A történet középpontjában nem a nyomozás áll, a főszereplő lánynak nincsenek barátai, és e köré épül a történet, ahogy lépésről lépésre a fiúk segítségével rájön, hogyan kell szocializálódni, barátokat szerezni. Rajta keresztül foglalkozik a sorozat a kiközösítéssel is, ami Japánban nagyobb probléma, mint hazánkban.

A grafika a költségvetésnek megfelelő, (lévén, hogy fele akkora sorozatról sem beszélünk, mint amekkora egy átlagos mű, ami a cikk összes alanyára igaz) de a fejek, mintha túl nagyok lennének a testekhez képest, és a hátterek nincsenek részletelesen kidolgozva. Érdekes viszont, hogy a gondolatokat a szereplők chibi énjének



előadásában kapjuk. Itt már összefüggenek az epizódok. A részek elején van egy egyperces összefoglaló az előző rész tartalmából, ami egy 9 perces sorozatnál elég hosszú, pláne, hogy még másfél perces ending is van. Négy ügyet dolgoz fel a sorozat. A Jiken Note pedig esetenaplót jelent, melyet Aya vezet a bűnügyekről, amiket megoldanak. A sok gyilkolásos krimi után ez végre nem az, ennyi pozitívum mindenképp van.

Tokyo Loop

összjátékidő: 71 perc
nincs benne beszéd **Év:** 2006

Ez ugyan kakukktojás lesz, mert film, de 16 rövid történetből áll... illetve de-hogy történetből. Nem arról van szó, hogy rossz lenne a története vagy sablonos, hanem egyáltalán nincs. Azt nyújtja, amit egy loopnak kell, ennyi. Ha nagyon fáradt vagy, annyira, hogy már aludni sem tudsz, ha akkor esetleg jó pihentetni rajta



a szemed, mert van benne egy pár szép rész, de még akkor is találhatsz ettől jobb elfoglaltságot. Ezt már esetleg lehet terrorizmusnak nevezni. Nyomokban tartalmaz társadalomkritikát, de ez édes kevés. Vigyázat, nagyon művészfilm! Nem a történetet hiányolom belőle, lehetett volna szép, de nem lett. 16 nem túl jó minőségű képernyővédő különböző grafikával. Életem egyik legrosszabb döntése volt ezt megnézni, összességében mégsem mondanám rossznak, mert csak egy loop.

Weiss Survive

összjátékidő: 40 perc
felirat: AnimeCenter **Év:** 2009

Két típusa van ezeknek az animéknek: amiket részenként érdemes nézni, és amiket egyben. Ezt egyben, hisz 2 perces egy rész, és ha normálisan végignézzük, egy 40 perces paródiát kapunk elég elborult humorral ahhoz, hogy annak is újat mutasson, aki már sok paródiát látott eddig.



Ha valaki látott már legalább egy kártyás animét, akkor ezt is meg kell néznie, hisz főhősünk, Takeshi belekerül egy világba, hogy azt végigkártyázza megismerje a játékot, így válik az eleinte a játékot sem ismerő fiúból profi játékos, s szerzi meg álmait nőjét, aki az iskola legnépszerűbbje, és nem melleseg tsundera.

Szerencséjére azonban a shounekek jellegzetes perverz öreg mestere végig segít neki. Ellenfelei között van loli, moe és nagymellű fanservice karakter, majd az arisztokrata shota és a bishi komornyikja. Ja és majdnem elfelejtettem, hogy itt sem marad szétletlen az a bizonyos 4. fal.

A Weiss Survive R a folytatása 12 részes, inkább ecchi lett, mint paródia. Azért



itt is megvan az egy nagy történet, de már nem tud annyira újat nyújtani, mint az első sorozat. Egy új szereplőt kapunk csak, aki viszont az évad csavarját rejtj magában. Megkapjuk a folytatásokra jellemző hibák paródiáját is, ugyanakkor mellettük magukból a hibákból is kapunk. Ha az első sorozat tetszett, akkor ezt is nézd meg, mert nem hosszú, egyébként azoknak is tetszhet még, akik szeretik a crossdressinget. A grafika mindkettőnél szép, a szinkronhangok pedig jók, nem szoktam kiemelni a szinkront, de itt mégis megteszem, mert mindenki olyan hangon szólal meg, amilyenen kell.

Érdekes, hogy az animében látható kártyajáték tényleg létezik.

Yume de Aetara

összjátékidő: 104 perc

felirat: sanyi007 és Ogre (OVA) **Év:** 1998

Fuguno Masuo 24 éves üzletember. A történet elején megjósolják neki, hogy soha nem lesz barátjáné vagy felesége. A sors azonban összehozza egy 22 éves lánnyal, Nagisa Shiozakival, akinek szintén nem volt még fiúja. Mindketten szüzek. Na jó, annak az esélye, hogy ez megtörténjen a mai világban elhanyagolhatóan kicsi, de tudjuk be annak, hogy 1998-as animéről van szó. Az alapszituáción kívül viszont sajnos semmi érdekes nincs benne. Tipikus romantikus dráma a '90-es évek grafika-



jával és egy kis fanservice-szal. Ez a - kb. a sorozattal egyidőben kiadott - háromrészes OVA.

Most nézzük a sorozatot. Itt már ismerik egymást a főszereplők, de még Fuguno a barátjában van, tehát nem folytatás, inkább egy alternatív változat. A grafika megegyezik az OVÁval, viszont a sorozat jobban rámeleg a pikánsabb jelenetekre, illetve kapott vicces hangeffekteket, szóval inkább ecchi vigjáték, mint romantikus dráma. Összefüggő a történet itt is, hasonlóan az OVÁhoz. Van benne egy szexuális zaklatásos szál is, ami a másikból teljesen hiányzik. A történet komplexebb. Ebben a változatban viszont értelmet nyer a cím, mely nagyjából annyit tesz: Álmunkban még találkozunk.

Érdekes ez a kétféle (komoly-komolytalan) ábrázolása ugyanannak a történetnek, ami nem más, mint a kettejük kapcsolata, ami pedig nem más, mint félreértések egész sora. Ha a kettő közül kéne választanom, akkor a 3 részes OVA nyerne, mert a sorozatban az ember a végére már meg tudja a félreértéseket és sértődéseket.



Az alapanyag, a manga is epizodikus, de sokkal hosszabb, 143 fejezetes, közelebb áll a 16 részes változathoz, de egy kicsit másabb történetet kapunk itt is, és a szereplők sokkal szebben meg vannak rajzolva, mint az animékben.

Végző

Nem terveztem ekkora ecchiparádét csapni sem elmerülni a '98-'99-es években, de ilyen volt az alapanyag. Háromat már ismertem közülük, ezért hozzácsaptam még a többit, és összességében nem csálogdtam. Nem is igényelnék sem időt, úgyhogy, ha megtetszett valamelyik, hajrá!

Amik kimaradtak

Most fogok amatörnek tűnni, nem sikerült összegyűjteni minden alapanyagot a cikkhez. Ilyen a *Die Now* ONA, a *Kyofu Shinbun* ONA, *The Collected Animations of ICAF* (2001-2006) OVA, a *Happykuyachou Hyouri* no *Kewaiishi* (TV-sorozat), az *Itsumo Kokoro ni Taiyou o!* (TV-sorozat) és a *Munchen* e *no Michi* (TV-sorozat).